

РЕШЕНИЕ

№ 7386

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 15.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5699** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба от „Солар Вижън“ ЕООД срещу Писмо изх № 7042-3221/ 29.03.2023г, издадено от Директор на РИОСВ-С. в което е обективиран отказ по молба вх № 7042-2470/ 8.02.2023г. от жалбоподателя.

Твърди материална незаконосъобразност и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, тъй като органът при постановяване на процесния отказ не бил изпълнил задължителните указания дадени с влязлото в сила съдебно решение. Въпреки предоставените от жалбоподателя допълнителни документи и информация в изпълнение на влязлото в сила съдебно решение, ответникът с процесния акт отказва да измени дадените с Решение № СО-61-ПР/ 2021г условия.Административният орган не се бил съобразил, както било посочено и в съдебното решение, че по отношение на инсталацията не била приложима Наредба № 4 от 5 април 2013 г. за условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци. Моли отказа да бъде отменен и преписката да се върне със задължителни указания директорът на РИОСВ С., да отмени предвидените в Решение № СО-61-ПР/ 2021г условия по т. 10,т.11,т.12,т.13 и т.14 съгласно указанията по влязлото в сила съдебно решение по адм. д. 8562/ 2021г на АССГ.

Ответникът – Директор на РИОСВ С. в придружителното писмо и чрез представителя си поддържа недопустимост на жалбата поради това, че процесното писмо било част от производството по издаване на краен адм. акт по глава шеста от

ЗООС, евентуално моли да се отхвърли като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С влязло в законна сила съдебно решение № 1515 от 9.03.2022г по адм.д. № 8562 / 2021г е отменено Решение № СО-61-ПР/ 2021г на директора на РИОСВ С. по т.10, т.11,т.12 ,т.13 т.14, т.17,т.20 и т.24, като видно от мотивите на съдебното решение, преписката в отменените т.10, т.11,т.12 ,т.13 и т.14 е върната на органа за ново произнасяне при съобразяване указанията на съда в решението в едномесечен срок. /по т.17,т.20 и т.24 решението е отменено без изпращане преписката за ново произнасяне/.

За да отмени точките т.10, т.11,т.12 с цитираното съдебно решение по адм.д. № 8562/ 2021г., съдът е приел неустановени релевантни факти, които предписват приложение на Наредба № 4 от 2013г. Изрично е посочено в съдебното решение необходимост от допълнителен анализ и събиране на допълнителна информация за факти, въз основа на които органът да обоснове извод дали цитираната Наредба 4 / 2013г е приложима. Съдът изрично е обосновал, че едва след отговорите конкретни въпроси /посочени в съдебния акт/, за които следва да бъдат събрани и установени, съответно анализирани факти, при съобразяване мотивите на съда, следва да бъдат изложени нарочни съображения за прилагането на Наредба № 4 / 2013г по отношение на конкретното процесно предложение. /л. 26 и л. 27 от делото/.Т.13 и т.14 от Решение № СО-61-ПР/ 2021г са отменени от съда за прецизиране, след изпълнение на дадените указания по преценка приложимостта на Наредба № 4 / 2013г , след което се съобрази степента и начина на замерване, които са необходими за конкретния проект. Тоест, най общо казано за да отмени Решение № СО-61-ПР/ 2021г по т.10, т.11,т.12 ,т.13 т.14 и изпрати преписката по тези точки за ново произнасяне , съдът се е обосновал, че не е категорично установено дали инвестиционното предложение попада в обхвата на Наредба № 4 / 2013г, изложил е мотиви с анализ на предпоставките по чл.2 ал.2 и ал.3 от Наредбата, като не било установено дали остатъчните газове представляват отпадъци.

За изпълнение указанията на цитираното съдебно решение, РИОСВ С. е изискало допълнителна информация с писмо от 27.05.2022г /л. 106 от делото/ от жалбоподателя, на което е отговорено с молба от 14.06.2022г, /л.104/, с писмо от 28.07.2022г /л.103/ на което отново е отговорено с молба от 24.08.2022 / л. 88/ с приложения към отговорите на дружеството документи. С писмо от 30.01.2023г до управителя на „Солар Вижън“ ООД , на дружеството са изпратени от директора на РИОСВ С., изисканите от последния методически указания относно приложимостта на Наредба № 4 / 2013г от зам. министъра на околната среда и водите /изх№ 05-08-2430 от 7.11.2022г, л. 84 от делото/.

По повод молба от 8.02.2023г /л. 59 и сл./ от С. Вижън ООД до директора на РИОСВ С., да се произнесе с решение по преписката като спази задължителните указания дадени в мотивите на влязлото в сила съдебно решение № 8562/ 2021г на АССГ, директорът на РИОСВ С. издава процесното Писмо изх № 7042-3221/ 29.03.2023г, в което обективизиран отказ по молбата вх № 7042-2470/ 8.02.2023г. от

жалбоподателя, като приема, че представената информация не дава основание за промяна на дадените с Решение № СО 61-ПР/ 2021г условия, процедираното инвестиционно предложение попадало в обхвата на приложение на Наредба № 4 / 2013г.

Предмет на оспореното писмо, издадено при новото разглеждане на случая, е отказ да се изменят отменените условия по Решение № СО 61 ПР 2021г, поради приложимост на Наредба № 4 / 2013г .

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта: Оспореното писмо по съществото си съставлява произнасяне по молба на жалбоподателя. Доколкото е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, то е налице правен интерес да обжалва акта. Оспореното писмо съдържа властническо волеизявление – отказ да се изменят изрично конкретизирани условия в Решение СО 61 ПР/ 2021.

Жалбата е допустима /подадена е в срока по чл. 149 ал.3 вр с ал.1 АПК вр чл.145 ал.2 т.1 от АПК вр с чл. 97 ал.5 от АПК/. Процесното писмо изх № 7042-3221/ 29.03.2023г, издадено от Директор на РИОСВ-С. е било обжалвано от „Солар Вижън“ЕООД пред по-горестоящия административен орган, който с Решение № 101 от 25.05.2023г на осн чл. 88 ал.1 т.3 и ал.2 АПК е оставил без разглеждане жалбата срещу писмото. Тоест, не е налице произнасяне от по-горестоящия орган по основателността на жалбата, за което е относима разпоредбата на чл. 97 ал.5 АПК, а именно няма произнасяне от по-горестоящия орган. Жалбата е постъпила пред горестоящия орган на 2.05.2023г .Същият е следвало да се произнесе по основателността ѝ в двуседмичния срок по чл. 97,ал.1 АПК, а именно до 16.05.2023г. В този случай и по арг. от чл.97, ал.5 от АПК във връзка с чл.145 ал.2 т.1 АПК и чл.149, ал.1 и ал.3 от АПК, 14 дневния срок за оспорване, започва да тече от 16.05.2023г и изтича на 30.05.2023г. Жалбата до съда е изпратена чрез куриер на 30.05.2023 /л. 34 от делото/, тоест в преклузивния срок за оспорване.

По основателност :Оспореният акт е валиден административен акт, като издаден в писмена форма от компетентен орган. Въпреки, че актът не носи наименованието решение, съдът намира, че не е налице съществено процесуално нарушение, тъй като същият съдържа правни и фактически съображения за отказа и волята на компетентния да го издаде административен орган е сравнително ясно изразена.

Както се посочи по-горе при фактическите установявания , най общо казано за да отмени Решение № СО-61-ПР/ 2021г по т.10, т.11,т.12 ,т.13 т.14 и изпрати преписката по тези точки за ново произнасяне, съдът се е обосновал, че не е категорично установено дали инвестиционното предложение попада в обхвата на Наредба № 4 / 2013г, изложил е мотиви с анализ на предпоставките по чл.2 ал.2 и ал.3 от Наредбата, като не било установено дали остатъчните газове представляват отпадъци. Изрично е посочено в съдебното решение необходимост от допълнителен анализ и събиране на допълнителна информация за факти, въз основа на които органът да обоснове извод дали цитираната Наредба 4 / 2013г е приложима. Съдът изрично е обосновал, че едва след отговорите конкретни въпроси /посочени в съдебния акт/, за които следва да бъдат събрани и установени, съответно анализирани факти, при съобразяване мотивите на съда, следва да бъдат изложени

нарочни съображения за прилагането на Наредба № 4 / 2013г по отношение на конкретното процесно предложение. /л. 26 и л. 27 от делото/. /т.17,т.20 и т.24 от Решението СО 61 ПР 2021г са отменени с влязлото в сила съдебно решение, като по отношение на тях съдът не е изпратил преписката за ново произнасяне, поради което не следва да се обсъждат в настоящото съдебно производство/.

Видно от съдържанието на процесния отказ, същият се основава на документи , протоколи и писма от 2018г , 2019г и 2021г, тоест издадени преди постановяване на 9.03.2022г на съдебното решение по адм д № 8562 / 2021г на АССГ. Тоест, цитираните в отказа документи са взети предвид от съда, постановил отмяна на посочените по-горе точки от Решението № СО 61 ПР / 2021г. Налице е идентичност във фактическите и правните основания на процесния акт и отмененото частично по съдебен ред Решение № СО 61 ПР / 2021г. Директорът на РИОСВ С. е издал процесния отказ на основание фактически констатации, идентични на тези въз основа на които е постановено отмененото частично от съда решение и съобразени от съда при постановяване на съдебния акт. Позовал се е на същите факти, цитирал е същите документи от административната преписка и е извел същите правни изводи на същото правно основание, като тези в отмененото частично Решение СО 61 ПР / 2021г. Единственият нов документ /след постановяване на съдебното решение на 9.03.2022г/ който е цитиран в процесния отказ са методическите указания на зам.министъра на околната среда и водите от 7.11.2022г , в които обаче /л. 84 долу, л.85 горе/ се съдържат указания ,че адм орган следва да събере информация , че газовете получени при термичната обработка /пиролиза/ са очистени до такава степен, че преди изгарянето вече не представляват отпадъци и не могат да предизвикат емисии, по-големи от емисиите, получени от горене на природен газ. По нататък указанията продължават, че едва след представяне на такава информация могат да се нормират емисиите от изгаряне на получения газ, в зависимост от това дали инсталацията попада в приложението на Наредба № 4 / 2013г. Тоест и съгласно тези указания /освен със съдебното решение/ се изисква събирането на допълнителна информация и извършване допълнителен анализ, въз основа на който да се обоснове извод дали цитираната Наредба 4 / 2013г е приложима. Следователно Методическите указания сами по себе си не изпълняват указанията на съда “да се съберат и анализират факти“, тъй като самите те предписват събиране на информация. Данни за събрани относими факти и обстоятелства в изпълнение указанията на съда дадени с решението от 9.03.2022г , тоест след тази дата няма по делото. При издаване на процесния отказ адм. орган се е позовал на същите фактически установявания взети предвид от съда при постановяване на съдебното решение. При новото произнасяне по спорния въпрос административният орган не е изпълнил задължителните указания на съда да събере допълнителна информация относно релевантните факти, а се е произнесъл, извел правни изводи на база фактически констатации от 2018г, от 2019г и от 2021г , тоест от преди постановяване на съдебното решение и взети предвид от съда. Несъмнено, адм. орган при новото произнасяне може да достигне до същия извод относно фактическия състав на заявеното право, но преди това следва да изпълни задължителните указания дадени с влязло в законна сила съдебно решение. Тази хипотеза е приложима когато в съдебното решение липсват конкретни указания за съдържанието на волеизявлението и отмяната на предходното решение /в случая частично/ е било поради порок в дейността по установяване на фактите, т.е. на процесуално основание.

Като се е ръководил от същите фактически основания /с уточнението

по-горе , че единственото ново-методическите указания не представляват новосъбран факт/ и е достигнал да същите правни изводи, като тези в отменения частично акт, без да посочи нови и/или допълнителни фактически и правни основания, при новото произнасяне административният орган е издал същия акт с идентично съдържание като отменения частично. Нанесените в новия акт стилистични изменения не води до промяна на изложените мотиви, които (въпреки дадените указания по дело 8562/2021г.) възпроизвеждат мотивите от отменения частично акт.

Следователно, не са изпълнени указанията за събиране на допълнителна информация и анализирането ѝ, относима към релевантните факти, дадени с влязлото в законна сила съдебно решение по адм.д. № 8562 / 2021г. При това положение останал е от административния орган неизяснен по несъмнен начин въпроса за приложимостта на Наредба № 4 / 2013г относно конкретното инвестиционно предложение. Неотстраненото съмнение относно съставомерни факти е било пречка за издаване на оспорения отказ да се изменят цитираните по-горе точки от Решение № СО 61 ПР / 2021г .

По същество с действията си след влизане в сила на отменителното решение органът е пререшил спора, незачитайки задължителната сила на съдебния акт (чл. 177, ал. 1 от АПК). При новото произнасяне органът не действа в условията на оперативна самостоятелност, а на обвързана компетентност. Идеята, стояща зад правилото за връщане на преписката на органа след отмяната на акта – чл. 173, ал. 2 във връзка с ал. 1 от АПК, е да се обхванат случаите, при които компетентността да реши въпроса по същество принадлежи на административния орган, а в тях попада и произнасянето по конкретния казус. Преценката за съдържанието на бъдещия акт, чието издаване е дължимо в тази хипотеза, е ограничена от указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона. Ако органът може след съдебната отмяна на административния акт да ревизира и тълкува по свободно усмотрение волята на съда, контролът за законосъобразност би се оказал лишен от смисъл. С възможност за избор между различни решения органът разполага при липсата на конкретни указания за съдържанието на волеизявлението. Както се посочи, органът може да достигне до същия извод при липсата на конкретни указания за съдържанието на волеизявлението, но преди това следва да изпълни задължителните указания дадени с влязлото в сила съдебно решение. Такава хипотеза би била отмяната на акта поради порок в дейността по установяване на фактите, т.е. на процесуално основание, и формиране на нов извод относно фактическия състав на заявеното право след отстраняването му в изпълнение на съдебното решение. Значение има само настъпването на нов правопроменящ юридически факт, който може да преодолее установения от съда материалноправен порок. / Р № 8866 от 12.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6748/2018 г., VI отд/

Повторно издадения акт, включително отказ, със същото съдържание като отменения, не поражда правни последици. /арг от чл.177 ал.2 АПК/. Еднакво е съдържанието, когато са разпоредени същите права и задължения на същите фактически основания. Нищожен е и актът, издаден в нарушение на задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на закона. Администрацията е обвързана от съдебните решения по административни дела и в частност в настоящият случай административният орган действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда./ Решение № 7762 от 26.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 748/2015 г., VI отд/.

В разпоредбата на чл. 177, ал. 2, изр. първо от АПК изрично е посочено, че актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда са нищожни. При систематичното тълкуване на правната норма в контекста на ал. 1 от чл. 177 от АПК, следва да се приеме, че се имат предвид правните ефекти на съдебното решение. Отменителното решение е задължително и за решаващия съдебен състав, който се произнася за законосъобразността на административния акт предвид установената фактическа обстановка по спора, при идентичност в предмета и на приложимата правна норма. Следователно санкцията на чл. 177, ал. 2 от АПК, е свързана с неизпълнение на задължение, посочено в мотивите на съдебен акт, постановен по спор, който се ползва със сила на пресъдено нещо. Противоречието на обжалвания отказ със задължителните указания на съда по адм. дело 8562/ 2021 е основание за обявяване на неговата нищожност – чл. 177, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона. Нищожният административен акт съобразно правната теория и практика, се счита за несъществуващ акт, който изначално не поражда и не би могъл да породи каквито и да е правни последици, което в настоящият случай означава, че фактически липсва повторно произнасяне на административния орган съобразно указанията в мотивите на решение № 1515/9.03.2022 г. по адм д 8562/ 2021г, което налага преписката да бъде върната на ответника за постановяване на административен акт, съобразно цитираното решение на съда и мотивите на настоящото.

Относно разноските:

Страните не претендират разноски.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА нищожността на Писмо изх № 7042-3221/ 29.03.2023г, издадено от Директор на РИОСВ-С..

ИЗПРАЩА преписката на Директор на РИОСВ-С. за ново произнасяне в срок от 14 дни от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: